

บทปริทัศน์หนังสือ:

American Foreign Policy in Regions of Conflict:

A Global Perspective, By Howard J. Wiarda

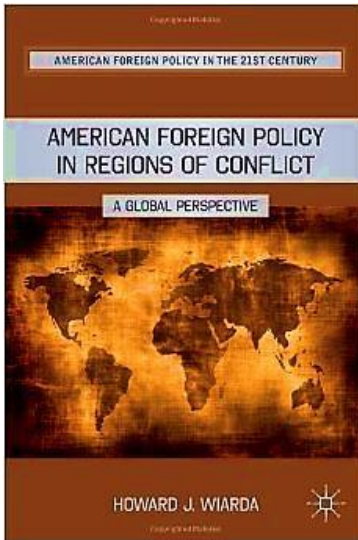
Book Review:

American Foreign Policy in Regions of Conflict:

A Global Perspective, By Howard J. Wiarda

ทภิปพร สุพรี*

Thapiporn Suporn

“... ลำดับความสำคัญของนโยบาย
ต่างประเทศสหรัฐฯในระดับภูมิภาค
และระดับทวีปนั้นกำลังเกิด
เปลี่ยนแปลง และเป็นการเปลี่ยนแปลง
รวดเร็ว รอยเลื่อนและแผ่นเปลือกโลก
ของภูมิศาสตร์การเมืองโลกกำลังเกิด
การเปลี่ยนแปลง ไม่ใช่แต่เฉพาะในเชิง
ภูมิศาสตร์ หากแต่หมายรวมถึงมิติทาง
การเมือง และยุทธศาสตร์ด้วย...”
Howard J. Wiarda

* ศศ.บ.รัฐศาสตร์ (เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปัจจุบันศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ภาควิชาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย;
Email: thapiporn@gmail.com

หนังสือ *American Foreign Policy in Regions of Conflict: A Global Perspective*¹⁰ เขียนโดย Howard J. Wiarda ศาสตราจารย์ด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศแห่งมหาวิทยาลัยจอร์เจีย Wiarda เป็นนักรัฐศาสตร์ที่มีพื้นเพมาทางสาขาการเมืองเปรียบเทียบ โดยเขาเป็นนักวิชาการที่เชี่ยวชาญทั้งภูมิภาคละตินอเมริกา ยุโรปตะวันออก และรัสเซีย นอกเหนือจากการใช้ชีวิตในถนนสายวิชาการของ Wiarda ที่เริ่มต้นขึ้นในปี 1965 นับตั้งแต่ช่วงต้นทศวรรษที่ 1980 เป็นต้นมา ชีวิตของ Wiarda ก็ได้หันเหเข้าสู่แวดวงของผู้กำหนดนโยบาย เมื่อเขาตัดสินใจเข้ารับตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญด้านนโยบายต่างประเทศให้กับสถาบันคลังสมอง (think tank) ชำนาญในวอชิงตันเป็นระยะเวลาร่วม 20 ปี ก่อนจะกลับเข้าสู่แวดวงวิชาการอย่างเต็มตัวอีกครั้งในปี 2003 หากพิจารณาจากภูมิหลังของผู้เขียนดังที่ได้กล่าวถึงโดยสังเขปแล้ว อาจพิจารณาได้ว่า การอ่านงานซึ่งเขียนโดยบุคคลที่มีประสบการณ์ของการเป็นทั้งนักวิชาการและผู้กำหนดนโยบายจึงมีความน่าสนใจ และควรค่าแก่การถ่ายทอดสู่แวดวงวิชาการไทย

ข้อถกเถียงหลักของหนังสือเล่มนี้แบ่งออกได้เป็นสองส่วนหลักๆ ได้แก่ ส่วนของวิธีวิทยาของการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และส่วนของนโยบายต่างประเทศสหรัฐฯ ต่อภูมิภาคต่างๆ ในส่วนแรก Wiarda ชี้ว่าจากแต่เดิมที่นักวิชาการและนักปฏิบัติต่างทำหน้าที่อย่างเกื้อหนุนและสอดประสานกันในบริบทปัจจุบันช่องว่างระหว่างโลกวิชาการและโลกของผู้กำหนดนโยบายนั้นกำลังถูกทำให้กว้างขึ้น จนไม่ปรากฏบทบาทของนักวิชาการที่สามารถผลิตงานวิจัยและเสนอความคิดเห็นที่มีประโยชน์ต่อกระบวนการกำหนดนโยบายต่างประเทศได้ดีดังเดิมอีกต่อไป สาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งของปัญหาดังกล่าวเกิดขึ้นจากวิธีวิทยาในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในแวดวงวิชาการอเมริกัน ซึ่งมุ่งทะยานสู่หอคอยทางวิชาการและห่างไกลจากโลกแห่งความเป็นจริงมากยิ่งขึ้น

¹⁰ Howard J. Wiarda, *American Foreign Policy in Regions of Conflict: A Global Perspective* (Basingstoke: Palgrave Macmillan, 2012).

Wiarda ชี้ว่า เช่นเดียวกับการศึกษารัฐศาสตร์กระแสหลักในสหรัฐอเมริกา แนวโน้มของการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในปัจจุบันคือ การยึดติดอยู่กับระเบียบวิธีวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ที่มุ่งให้ความสำคัญแต่เฉพาะทฤษฎีการตัดสินใจเลือกอย่างมีเหตุผล (rational choice theory) การสร้างโมเดลทางคณิตศาสตร์ ตลอดจนการใช้สถิติเพื่ออธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมระหว่างประเทศอย่างเป็นสากล แม้จะปฏิเสธได้ยากว่า การใช้สถิติหรือโมเดลทางคณิตศาสตร์จะเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ยิ่งต่อการทำงานวิจัย แต่กระนั้นก็ดี การยึดติดอยู่กับวิธีการวิจัยดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเชื่อมั่นอย่างแรงกล้าว่าปรากฏการณ์อันซับซ้อนที่เกิดขึ้นในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศจะสามารถถูกลดทอนลงให้เหลือเพียงแค่ชุดข้อมูล ตลอดจนจะถูกอธิบายได้ด้วยโมเดลทางคณิตศาสตร์โดยอาศัยระเบียบวิธีวิจัยทางวิทยาศาสตร์ เพื่อแสวงหาแบบแผนและแนวโน้มของพฤติกรรมของรัฐที่มีความเที่ยงตรงและเป็นสากล ก็ถือเป็นแนวทางการศึกษาที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง เพราะแท้จริงแล้ว รัฐต่างๆ ในระบบระหว่างประเทศนั้นประกอบด้วยความแตกต่างหลากหลายทั้งในเรื่องของภาษา ชาติพันธุ์และวัฒนธรรม เพราะฉะนั้น การคาดหวังว่าการใช้โมเดลทางคณิตศาสตร์จะช่วยคลี่คลายความซับซ้อนของปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมระหว่างประเทศ จึงเป็นความเข้าใจที่ห่างไกลจากโลกของความเป็นจริงอย่างยิ่ง

ภายใต้ข้อจำกัดข้างต้น Wiarda ชี้ว่าการย้อนกลับไปสู่แนวทางการศึกษารัฐศาสตร์และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศแบบดั้งเดิม ซึ่งให้ความสำคัญกับประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ปรัชญาและภาษา นอกเหนือจากจะมีประโยชน์โดยตรงต่อการผลิตนักวิชาการที่เชี่ยวชาญเกี่ยวกับภูมิภาคหรือประเทศนั้นๆ โดยตรงแล้ว งานวิจัยที่สะท้อนให้เห็นสภาพปัญหาที่สอดคล้องกับโลกความเป็นจริง ก็จะทำให้หน้าที่สำคัญในฐานะสะพานที่เชื่อมโลกวิชาการและโลกของนักปฏิบัติให้กลับมาอยู่ในระนาบเดียวกันอีกครั้ง กล่าวโดยสรุปสำหรับประเด็นเรื่องวิธีวิทยาในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในทัศนะของ Wiarda คือ การเปิดพื้นที่ให้กับแนวทาง

วารสารรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์

ปีที่ 3 เล่มที่ 2 (ก.ค.-ธ.ค. 2557)

การศึกษาค้นคว้าแบบดั้งเดิม ซึ่งแม้จะเป็นแนวทางที่ไม่ได้รับความนิยม ตลอดจนถูกผลักให้เป็นแนวทางการศึกษาแบบชายขอบโดยรัฐศาสตร์กระแสหลัก แต่แนวทางดังกล่าวก็ยังคงเป็นแนวทางที่มีคุณูปการยิ่ง ต่อการทำความเข้าใจปัญหาและปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในโลกความสัมพันธ์ระหว่างประเทศได้เป็นอย่างดี

ในส่วนที่สองซึ่งเกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศสหรัฐฯ ต่อภูมิภาคต่างๆ ทั่วโลก เป็นที่แน่นอนว่าวิถีวิทยาที่ Wiarda เลือกใช้คือ แนวทางการศึกษาแบบดั้งเดิมที่ให้ความสำคัญกับภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และภูมิศาสตร์ของแต่ละประเทศมากกว่าการใช้โมเดลทางคณิตศาสตร์เพื่ออธิบายถึงแนวโน้มของพฤติกรรมของรัฐตามแนวทางแบบพฤติกรรมศาสตร์

เป็นที่ประจักษ์ว่า การสิ้นสุดของสงครามเย็นมีนัยที่สำคัญยิ่งต่อการกำหนดปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์ของสหรัฐฯ ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมระหว่างประเทศที่เปลี่ยนแปลงไป โดยแม้ชัยชนะของอุดมการณ์เสรีนิยมประชาธิปไตยและระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมจะกลายเป็น “กฎกติกาเดียวในบ้านเมือง” (the only game in town) แต่ก็เชื่อว่าสหรัฐฯ จะสามารถขยับขยายอำนาจและรักษาอิทธิพลของตนต่อไปได้โดยง่าย ในทางตรงกันข้าม สหรัฐฯ เองก็จำเป็นต้องปรับตัวและกำหนดยุทธศาสตร์ของตนต่อการเมืองในภูมิภาคต่างๆ ที่ยังปรากฏให้เห็นปัญหาความขัดแย้งและความท้าทายต่อเสถียรภาพระหว่างประเทศ และผลประโยชน์ของสหรัฐฯ อย่างไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้

กล่าวโดยทั่วไปแล้ว ในขณะที่ยุโรปตะวันตกและรัสเซียซึ่งเคยเป็นอาณานิคมที่เป็นจุดยุทธศาสตร์สหรัฐฯ มาตลอดห้วงยามแห่งสงครามเย็นกำลังถูกลดทอนความสำคัญลง ภูมิภาคอื่นๆ อาทิ แอฟริกา ละตินอเมริกา ตะวันออกกลาง และเอเชียก็กลับทวีความสำคัญมากขึ้นในสายตาของผู้กำหนดนโยบายต่างประเทศสหรัฐฯ มากยิ่งขึ้นเป็นลำดับ อย่างไรก็ตาม ภายใต้ข้อจำกัดของหน้ากระดาษ บทปริทัศน์หนังสือในส่วนนี้จะเลือกกล่าวถึงแต่เพียงภูมิภาคเอเชียแต่เพียงภูมิภาคเดียวเท่านั้นโดย Wiarda ชี้ว่า สถานะของภูมิภาคเอเชีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเอเชียตะวันออก มี

ความสำคัญยิ่งต่อผลประโยชน์ของสหรัฐฯ ในยุคหลังสงครามเย็น ภูมิภาคเอเชียมักถูกพิจารณาในฐานะหนึ่งในภูมิภาคที่มีพลวัต ทั้งในมิติทางความมั่นคงและเศรษฐกิจ และปรากฏให้เห็นข้อเสนอที่ว่า เอเชียได้ก้าวขึ้นมามีความสำคัญในฐานะจุดสนใจหลักของนโยบายต่างประเทศสหรัฐฯ แทนที่ยุโรปเป็นที่เรียบร้อยแล้ว อย่างไรก็ตาม แม้ภูมิภาคเอเชียจะเป็นภูมิภาคที่มีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในระดับที่ไม่เคยปรากฏให้เห็นมาก่อน และเป็นภูมิภาคซึ่งมีขีดความสามารถทางความมั่นคง ตลอดจนปรากฏรายชื่อของรัฐในภูมิภาคใน “Nuclear Club” หรือกลุ่มรัฐที่มีอาวุธนิวเคลียร์ในครอบครอง แต่กระนั้นก็ดี ภูมิภาคเอเชียยังปราศจากซึ่งสถาบันที่จะทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการระงับข้อพิพาทและความขัดแย้งระหว่างรัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ เอเชียจึงถูกพิจารณาว่าจะกลายเป็นหนึ่งในภูมิภาคที่สงครามและความขัดแย้งมีโอกาสเกิดขึ้นได้อย่างไม่ยากเย็นนัก ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่า สหรัฐฯ ซึ่งมีผลประโยชน์ในภูมิภาคเอเชียมาเป็นระยะเวลาช้านานจึงจำเป็นต้องพยายามรักษาดุลแห่งอำนาจในภูมิภาคเอเชีย ตลอดจนสนับสนุนให้ภูมิภาคเอเชียเป็นภูมิภาคที่มีเสถียรภาพทางและสันติภาพ ตลอดจนสามารถอำนวยความสะดวกแก่สหรัฐฯ ทั้งในมิติทางเศรษฐกิจและความมั่นคงต่อไป

ท้ายที่สุดแล้ว Wiarda ทิ้งคำถามที่สำคัญว่า ภายใต้สภาพแวดล้อมระหว่างประเทศที่ปรากฏให้เห็นปัญหาและความท้าทายนานาประการในภูมิภาคต่างๆ ทั่วโลก สหรัฐฯ ซึ่งมีสถานะเป็น “ตำรวจโลก” จะยังสามารถแบกรับหน้าที่ดังกล่าวนี้ต่อไปแต่เพียงผู้เดียวได้หรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อปรากฏให้เห็นว่า เศรษฐกิจสหรัฐฯ ณ ปัจจุบันกำลังตกอยู่ในสถานการณ์ที่ยากลำบาก ดังพิจารณาได้จากทั้งกรณีปัญหาการว่างงาน และความสามารถในการแข่งขันระหว่างเศรษฐกิจสหรัฐฯ กับเศรษฐกิจจีน ซึ่งผงาดขึ้นเป็นมหาอำนาจทางเศรษฐกิจและเป็นเจ้าหนี้รายใหญ่ของสหรัฐฯ ปัญหาเรื่องการแตกแยกภายในสังคมอเมริกัน ประกอบกับอำนาจอันเสื่อมถอยลงของสหรัฐฯ และการผงาดขึ้นมามีอำนาจของรัฐมหาอำนาจใหม่ๆ อาทิ จีน รัสเซีย ญี่ปุ่น เยอรมนี และอินเดีย ก็ล้วนเป็นประเด็นที่ผู้กำหนดนโยบายสหรัฐฯ ควร

วารสารรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์

ปีที่ 3 เล่มที่ 2 (ก.ค.-ธ.ค. 2557)

หยิบยกขึ้นมาขบคิดต่อไปว่า สหรัฐฯ จะจัดวางตำแหน่งแห่งที่ของตนอย่างไรในโลกที่เปลี่ยนแปลงไป

เอกสารอ้างอิง

Howard J. Wiarda. 2012. **American Foreign Policy in Regions of Conflict: A Global Perspective**. Basingstoke: Palgrave Macmillan.

คำแนะนำการเตรียมต้นฉบับ

วารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภาพสสินธุ์ เป็นวารสารที่พิมพ์เผยแพร่บทความวิจัย (Research articles) และบทความวิชาการ (Review articles) ในสาขาวิชา รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ นิติศาสตร์ สังคมศาสตร์ มนุษย์ศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสาขาอื่นๆ มีกำหนดออกปีละ 2 ฉบับ คือ มกราคม-มิถุนายน และ กรกฎาคม-ธันวาคม ผู้นิพนธ์ทุกท่านสามารถส่งบทความมาลงตีพิมพ์ได้โดยไม่จำเป็นต้องเป็นสมาชิก หรือสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏภาพสสินธุ์

ผลงานที่จะได้รับการพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารต้องไม่เคยถูกนำไปพิมพ์เผยแพร่ในวารสารอื่นใดมาก่อน พร้อมทั้งได้รับการพิจารณาจากผู้ประเมินอิสระ (Peer review) จากภายนอกมหาวิทยาลัยในสาขาวิชานั้นๆ และได้รับความเห็นชอบจากกองบรรณาธิการ บทความอาจถูกดัดแปลง แก้ไขคำ สำนวน และรูปแบบการนำเสนอตามที่กองบรรณาธิการเห็นสมควร ผู้นิพนธ์สามารถค้นรายละเอียดต่างๆ ของการเตรียมต้นฉบับได้จากเว็บไซต์ <http://psl.ksu.ac.th>

วิธีการเตรียมต้นฉบับ

1. ต้นฉบับพิมพ์เป็นภาษาไทย หรือภาษาอังกฤษก็ได้ องค์ประกอบต่างๆ ของบทความวิจัยหรือบทความวิชาการให้จัดทำตามคำแนะนำการเตรียมต้นฉบับนี้ การใช้ภาษาไทยให้ยึดหลักการใช้คำศัพท์ และชื่อบัญญัติตามหลักของราชบัณฑิตยสถาน ควรหลีกเลี่ยงการเขียนภาษาอังกฤษปนภาษาไทยโดยไม่จำเป็น กรณีจำเป็นให้เขียนคำศัพท์ภาษาไทยตามด้วยในวงเล็บภาษาอังกฤษ การปรากฏอยู่หลายที่ในบทความของศัพท์คำเดียวกันที่เป็นภาษาไทยตามด้วยภาษาอังกฤษให้ใช้คำศัพท์ภาษาไทยตามด้วยภาษาอังกฤษเฉพาะครั้งแรก ครั้งต่อไปใช้เฉพาะคำศัพท์ภาษาไทยเท่านั้น บทนิพนธ์ส่วนที่เป็นภาษาอังกฤษควรให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษตรวจสอบความถูกต้องด้านการใช้ภาษาก่อน

2. การพิมพ์ ให้จัดพิมพ์ด้วยโปรแกรม Microsoft Word โดยจัดหน้ากระดาษ ขนาด A5 (14.8 x 21 เซนติเมตร) ตั้งค่าน้ำกระดาษสำหรับการพิมพ์ห่างจาก ขอบกระดาษทุกด้าน ด้านละ 2 เซนติเมตร) ใส่เลขหน้ากำกับทุกหน้า

3. รูปแบบตัวอักษร ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษใช้แบบ TH Sarabun New ขนาดตัวอักษรทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษใช้ขนาดตัวอักษรอย่างเดียวกัน ดังนี้ ชื่อเรื่อง ขนาด 18 pt. ชื่อผู้พิมพ์ ขนาด 14 pt. ตัวปกตี หัวข้อหลักใช้ตัวอักษร ขนาด 16 pt. ตัวหนา หัวข้อรองใช้ตัวอักษรขนาด 14 pt. ตัวหนา เนื้อความทุกส่วน ใช้ตัวอักษรขนาด 14 pt. ตัวปกตี เจึงอรรถหน้าแรกที่เป็นชื่อตำแหน่งของผู้พิมพ์ และที่อยู่ใช้ตัวอักษรขนาด 12 pt. ตัวปกตี

4. จำนวนหน้า ความยาวของบทความไม่ควรเกิน 20 หน้า รวมตามร่าง รูปภาพ และเอกสารอ้างอิง

5. ตาราง รูปภาพ ภาพลายเส้น แผนภูมิ และกราฟ (Tables, Picture, Figure, Diagram and Graph) ให้แทรกไว้ในเนื้อเรื่อง อาจจัดทำเป็นขวาดำหรือสีใดก็ได้โดยให้ผู้พิมพ์คัดเลือกเฉพาะที่จำเป็นเท่านั้น เรียงลำดับให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง ชื่อตารางให้อยู่ด้านบนของตารางส่วนชื่อรูปภาพ แผนภูมิ และกราฟให้อยู่ด้านล่าง พร้อมทั้งคำอธิบายสั้นๆ ที่สื่อความหมายได้สาระครบถ้วน

6. การส่งต้นฉบับ ให้ผู้พิมพ์นำส่งต้นฉบับที่พิมพ์หน้าเดียว 1 ชุด และบันทึกลงใน CD 1 ชุด พร้อมระบุชื่อบทความและชื่อผู้พิมพ์ไว้บนแผ่น CD ด้วย อาจนำส่งด้วยตนเองหรือส่งทางไปรษณีย์ ที่กองบรรณาธิการวารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ สำนักงานคณะนิติ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ ตำบลสองเปือย อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์ 46230 โทรศัพท์ 043602033-43 ต่อ 575 โทรสาร 043602056

ประเภทของต้นฉบับ

1. บทความวิจัย (Research articles) เป็นการนำเสนอผลการวิจัยอาจเป็น Concept paper หรือผลงานวิจัยที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว ซึ่งผู้เขียนได้ดำเนินการด้วยตนเอง

1.1 ส่วนประกอบตอนต้น

1.1.1 ชื่อเรื่อง (Title) ควรสั้น กระชับรัดกุมแสดงเป้าหมายหลักของการวิจัย ความยาวไม่ควรเกิน 100 ตัวอักษร ให้เขียนชื่อเรื่องเป็นภาษาไทยก่อนได้ลงมาเป็นภาษาอังกฤษ โดยภาษาอังกฤษใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เฉพาะตัวแรก ยกเว้น Article และ Preposition ใช้ตัวพิมพ์เล็ก ส่วนชื่อวิทยาศาสตร์ (Scientific name)

ให้พิมพ์ด้วยตัวเอนไม่ต้องขีดเส้นใต้ กรณีระบุชื่อสามัญของสิ่งมีชีวิตเป็นภาษาไทยให้ใส่ชื่อวิทยาศาสตร์ด้วย

1.1.2 ชื่อผู้พิมพ์ (Authors and Coauthors) ระบุเฉพาะชื่อและนามสกุลเต็มทั้งชื่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ สำหรับภาษาอังกฤษใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่เฉพาะอักษรตัวแรกของชื่อตัวและนามสกุล ถ้ามีผู้วิจัยหลายคนให้ใช้หมายเลขกำกับตามลำดับและลงเครื่องหมายดอกจัน (*) พร้อมระบุสังกัด พร้อม e-mail address (กรณีเป็นนิสิต/นักศึกษาให้ระบุหลักสูตร สาขาวิชา และสถาบันการศึกษา)

1.1.3 บทคัดย่อทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ (Abstract) ความยาวไม่เกินอย่างละ 200 คำ เป็นการย่อเนื้อความงานวิจัยทั้งเรื่องให้สั้นได้เนื้อหาสาระครบถ้วนตามเรื่องเต็ม ควร เขียนแบบสั้น และตรงประเด็น ระบุเฉพาะสาระสำคัญเท่านั้น (เขียนแบบ Indicative abstract) ไม่ควรเขียนตามรูปแบบที่เขียนในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์หรือวิทยานิพนธ์ (เขียนแบบ Informative abstract) โดยให้ลำดับบทคัดย่อภาษาไทยขึ้นก่อนตามด้วยบทคัดย่อภาษาอังกฤษ

1.1.4 คำสำคัญ (Key Word) ให้ใช้คำที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่องซึ่งเป็นตัวแทนบอกริธีการวิจัย ประเด็นที่วิจัย ผลการวิจัย สาขาที่ทำวิจัย การใช้

วารสารรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์

ปีที่ 3 เล่มที่ 2 (ก.ค.-ธ.ค. 2557)

ประโยชน์ หรือสถานที่ที่ทำวิจัย คำสำคัญนี้ให้เขียนทั้งคำสำคัญภาษาไทยและภาษาอังกฤษแต่ละชุดไม่เกิน 5 คำ โดยให้ระบุไว้ท้ายบทความของแต่ละภาษา

1.2 เนื้อหาในบทความวิจัย

1.2.1 บทนำ (Introduction) อธิบายถึงภูมิหลังความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย รวมทั้งเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และเหตุผลของการทำวิจัย

1.2.2 วัตถุประสงค์การวิจัย (Objectives) เป็นความเรียงเฉพาะประเด็นสำคัญของวัตถุประสงค์การวิจัยที่ครอบคลุมแนวทางการทำวิจัยทั้งหมด

1.2.3 สมมติฐานการวิจัย (Hypothesis) (ถ้ามี) เป็นความเรียงสมมติฐานเชิงพรรณนาหรือระบุความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษา

1.2.4 ขอบเขตการวิจัย (Scope) กำหนดกรอบความคิดการวิจัย (Conceptual framework) เป็นกรอบที่เป็นแนวทางการทำวิจัยด้านเนื้อหาสาระ ตัวแปร และความสัมพันธ์ของตัวแปร พื้นที่และระยะเวลาการวิจัย

1.2.5 วิธีดำเนินการวิจัย (Research methodology) ระบุแบบแผนการวิจัย เช่น การสำรวจ ศึกษาเอกสาร ทดลอง และอื่นๆ (Survey, documentary, experiment and etc.) และวิธีการดำเนินการวิจัย

1.2.6 ประชากร (Population) คุณสมบัติและจำนวนให้ครอบคลุมตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด

1.2.7 ตัวอย่าง (Sample) หลักเกณฑ์การกำหนดจำนวนตัวอย่างการสุ่มตัวอย่าง

1.2.8 เครื่องมือการวิจัย (Research instrument) ชนิดของเครื่องมือ วิธีการสร้าง การทดลองใช้ (Tryout) และการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัย

1.2.9 การเก็บรวบรวมข้อมูล (Data collection) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และระยะเวลาการรวบรวมข้อมูล

1.2.10 การวิเคราะห์ข้อมูล (Data analysis) (ถ้ามี) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.2.11 ผลการวิจัย (Results) รายงานผลการวิจัยเฉพาะในความสำคัญ ชัดเจน และตรงประเด็น จากผลการวิเคราะห์หรือสังเคราะห์ในการวิจัย โดยยึดแนวทางตามวัตถุประสงค์การวิจัย ควรอธิบายผลการวิจัยด้วยคำบรรยายเป็นหลัก ถ้ามีตัวแปรที่ศึกษาหรือตัวเลขมากให้นำเสนอเป็นรูปภาพ ตาราง แผนภูมิ และกราฟ แทรกในเนื้อหา พร้อมอธิบายผลการวิจัยให้ได้สาระครบถ้วนอย่างสั้นๆ

1.2.12 การอภิปรายผลการวิจัย (Discussion) เป็นการแสดงความเห็นว่าผลการวิจัยสอดคล้องหรือแตกต่างจากวัตถุประสงค์ สมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ หรือผลงานวิจัยที่ผู้รายงานไว้ก่อนอย่างไร เป็นเพราะเหตุผลใด มีหลักฐานทางทฤษฎีหรือผลงานวิจัยอะไรสนับสนุน

1.2.13 สรุปผลการวิจัย (Conclusion) เป็นการสรุปเฉพาะประเด็นสำคัญที่เกิดจากการทำวิจัย

1.2.14 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ (Suggestion) นำเสนอผลการวิจัยที่เด่นชัดสมควรนำไปใช้ประโยชน์อย่างไร และแนวทางการทำวิจัยต่อไป

1.2.15 กิตติกรรมประกาศ (Acknowledgements) ให้ระบุสั้นๆ ว่างานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนหรือได้รับความช่วยเหลือจากองค์กรและบุคคลใด

1.2.16 เอกสารอ้างอิง (References) ให้ระบุเฉพาะเอกสารที่ผู้นิพนธ์ได้นำมาอ้างอิงในบทความวิจัยอย่างครบถ้วน โดยใช้ระบบการอ้างอิง APA Citation Style ดูรายละเอียดและตัวอย่างการอ้างอิงในเนื้อความและการอ้างอิงข้างเล่มตามข้อ 3 และข้อ 4 และดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ เว็บไซต์ <http://psl.ksu.ac.th>

2. บทความทางวิชาการ (Review articles) เป็นบทความที่ผู้เขียนได้เรียบเรียงโดยศึกษาค้นคว้าจากเอกสารงานแปล และผลงานจากประสบการณ์ของผู้เขียน

วารสารรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์

ปีที่ 3 เล่มที่ 2 (ก.ค.-ธ.ค. 2557)

หรือถ่ายทอดจากผู้อื่น มีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ความรู้ องค์กรความรู้ การเสนอความคิดเห็นที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ทางวิชาการของสาขาต่างๆ

2.1 ส่วนประกอบตอนต้น

2.1.1 ชื่อเรื่อง (Title) ให้เป็นภาษาไทยก่อนได้ลงมาเป็นภาษาอังกฤษ โดยภาษาอังกฤษใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เฉพาะตัวแรก ยกเว้น Article และ Preposition ใช้ตัวพิมพ์เล็ก ส่วนชื่อวิทยาศาสตร์ (Scientific name) ให้พิมพ์ด้วยตัวเอนไม่ต้องขีดเส้นใต้ กรณีระบุชื่อสามัญของสิ่งมีชีวิตเป็นภาษาไทยให้ใส่ชื่อวิทยาศาสตร์ด้วย

2.1.2 ชื่อผู้เขียน (Authors and Coauthors) ระบุเฉพาะชื่อและนามสกุลเต็มทั้งชื่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ สำหรับภาษาอังกฤษใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่เฉพาะอักษรตัวแรกของชื่อตัวและนามสกุล ถ้ามีผู้วิจัยหลายคนให้ใช้หมายเลขกำกับตามลำดับและลงเครื่องหมายดอกจัน (*) พร้อมระบุสังกัด พร้อม e-mail address (กรณีเป็นนิสิต/นักศึกษาให้ระบุหลักสูตร สาขาวิชาและสถาบันการศึกษา)

2.1.3 สารสังเขป (Summary) เป็นการย่อเนื้อความของบทความทั้งเรื่องให้สั้นได้เนื้อหาสาระครบถ้วนตามเรื่องเต็ม ให้เขียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษโดยเขียนไม่เกินอย่างละ 200 คำ ให้ลำดับสารสังเขปภาษาไทยขึ้นก่อนตามด้วยสารสังเขปภาษาอังกฤษ

2.1.4 คำสำคัญ (Keywords) ให้ใช้คำที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่องซึ่งเป็นตัวแทนบอกริธีการ สิ่งที่ศึกษาผลการศึกษา สาขา การใช้ประโยชน์ และสถานที่ คำสำคัญ ให้เขียนทั้งคำสำคัญภาษาไทย และภาษาอังกฤษแต่ละชุดไม่เกิน 5 คำ

2.2 เนื้อหา (Main texts) ในบทความทางวิชาการมีองค์ประกอบดังนี้

2.2.1 บทนำ (Introduction) กล่าวถึง ความน่าสนใจของเรื่องที่น่าเสนอ ก่อนเข้าสู่เนื้อหา

2.2.2 เนื้อความ (Content) ควรนำเสนอพัฒนาการของเรื่องได้อย่างน่าสนใจและเนื้อเรื่องมีเนื้อหาใหม่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน

2.2.3 สรุป (Conclusion) เป็นการย่อเฉพาะข้อมูลจากเนื้อความให้สั้น ได้เนื้อหาสาระของเนื้อความครบถ้วน

2.3 เอกสารอ้างอิง (References) ให้ระบุเฉพาะเอกสารที่ผู้นิพนธ์ได้นำมาอ้างอิงในบทความวิชาการอย่างครบถ้วน โดยใช้ระบบการอ้างอิง APA Citation Style คุรยละเอียด และตัวอย่างการอ้างอิงในเนื้อความและการอ้างอิงท้ายเล่มตามข้อ 3 และข้อ 4 และคุรยละเอียดเพิ่มเติมได้ที่เว็บไซต์ <http://psl.ksu.ac.th>

การอ้างอิง

1. การอ้างอิงในเนื้อความ การอ้างอิงในเนื้อความเป็นการระบุแหล่งที่มาของข้อมูลในเนื้อความ ให้ใช้วิธีการอ้างอิงแบบนาม-ปี (Author date in text citation) โดยระบุชื่อผู้แต่ง ปีที่พิมพ์ และหน้าที่อ้างอิงเอกสารไว้ข้างหน้าหรือข้างหลังข้อความที่ต้องการอ้างอิง เพื่อบอกแหล่งที่มาของข้อความนั้น ดังนี้

1.1 การอ้างอิงชื่อบุคคล คนไทยให้หลังชื่อตัวและนามสกุล ส่วนชาวต่างประเทศให้ลงเฉพาะชื่อสกุล

ตัวอย่างการอ้างอิง

ผู้แต่ง 1 คน (ศิวัช ศรีโสภางกุล, 2552: 10)

ผู้แต่ง 2 คน (ยศ สันตสมบัติ และ ชัยวัฒน์ สถาอานันท์, 2545: 66)

ผู้แต่ง 3-5 คนให้ใส่ชื่อทุกคน (สุจริต เพียรชอบ, สายใจ อินทร์มพรรย์ และ สายใจ สุวรรณธาดา, 2548: 5)

ผู้แต่งมากกว่า 6 คน (สุวกิจ ศรีปัดถา และคณะ, 2550: 145)

1.2 ชื่อนิติบุคคล หน่วยงาน องค์กร ที่ทำเอกสารให้ระบุชื่อหน่วยงานตามที่ปรากฏ

ตัวอย่างการอ้างอิง (สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย, 2549)

วารสารรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์
ปีที่ 3 เล่มที่ 2 (ก.ค.-ธ.ค. 2557)

2. เอกสารอ้างอิง (References) เป็นการอ้างอิงส่วนท้ายเล่ม โดยรวบรวมรายการเอกสารทั้งหมดที่ผู้พิมพ์ได้ใช้อ้างอิงในเนื้อความ พร้อมจัดเรียงรายการเอกสารตามลำดับอักษรของผู้แต่ง และให้ใช้การอ้างอิงแบบ APA (American Psychological Association Citation Style) ดังนี้

หนังสือ (Book)

รูปแบบ ชื่อผู้แต่ง. ปีที่พิมพ์. **ชื่อหนังสือ**. ครั้งที่พิมพ์. สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง มัทนา หาญวิทย์ และ อุษา ทิศยากร. 2535. **เอดส์การดูแลรักษา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ดีไซร์.

บทความจากหนังสือที่มีผู้เขียนเฉพาะบท (Book Article or Chapter)

รูปแบบ ชื่อผู้เขียนบทความ. ปีที่พิมพ์. “ชื่อบทความ/บท/ตอน.” ใน ชื่อบรรณาธิการ (บรรณาธิการ). **ชื่อหนังสือ**. สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์, หน้า.

ตัวอย่าง ประเมศวร์ ชัยประสิทธิกุล. 2534. “โปลิโอไวรัส ไวรัสก่อโรคประสาท.” ใน พิไลพันธ์ พุฒวัฒน์ (บรรณาธิการ). **ไวรัสวิทยาฉบับพื้นฐาน**. กรุงเทพฯ: แม็ค, หน้า 117-121.

บทความจากวารสารหรือนิตยสาร (Journal or Magazine Article)

รูปแบบ ชื่อผู้เขียนบทความ. ปีที่พิมพ์. “ชื่อบทความ.” **ชื่อวารสาร** ปีที่ (ฉบับที่): หน้า.

ตัวอย่าง สุวกิจ ศรีปัดถา. 2555. “ภาวะผู้นำกับการตัดสินใจ.” **วารสารคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์** 1 (1): 1-15.

บทความจากหนังสือพิมพ์ (Newspaper Article)

รูปแบบ ชื่อผู้เขียนบทความ. ปีที่พิมพ์. “ชื่อบทความ.” **ชื่อหนังสือพิมพ์**, หน้า ซึ่งปรากฏบทความ.

ตัวอย่าง ผาสุก อินทรารุช. 2544. “สังคมชนชั้นสมัยก่อนประวัติศาสตร์ในประเทศไทยจีน.” **กรุงเทพธุรกิจ**, หน้า 6-7.

บทความจากฐานข้อมูลอินเทอร์เน็ต (Article from an Internet Database)

รูปแบบ ชื่อผู้เขียนบทความ. ปีที่เผยแพร่. “ชื่อบทความ.” ชื่อวารสาร ปีที่ (ฉบับที่). วันที่ทำการสืบค้น จากแหล่งข้อมูล/สารนิเทศ.

ตัวอย่าง Mershon, D. 1998. “Startrek on the Brain: Alien Minds, Human Minds.” **American Scientist** 86 (585). Retrieved July 29, 1999 from Expanded Academic ASAP database.

บทความจากสารานุกรม (Encyclopedia Article)

รูปแบบ ชื่อผู้เขียนบทความ. ปีที่พิมพ์. “ชื่อบทความ.” ใน ชื่อสารานุกรม. สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์, หน้า.

ตัวอย่าง เจริญ อินทรเกษม. (2515). “ฐานันดร.” ใน **สารานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน**. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์, หน้า 6912-6930.